

Tractatvs De Magis, Veneficis Et Lamiis, Deqve His Recte Cognoscendis Et Pvnienendis

Propter Varias & controversas de hac quaestione hominum sententias,
vtilissimus & cunctis ad Rerumpublicarum gubernacula sedentibus
maxime necessarius ... in tres libros distributus

De Lamiis

Gödelmann, Johann Georg

Francofurti, 1591

VD16 G 2487

Capvt II. An Lamiæ fœdus cum Satana ineant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61523)

& fraus in fatigabilis, sensus hominum eludens. Vt VVierus li.
3. De Lamijs cap. 5. scribit.

CAPVT II.

AN LAMIAE FOEDVS CVM SA-
TANA INEANT.

Summæ.

- 1 *Fœdus Magorum cum Diabolo non est imaginarium.*
- 2 *Lamiarum fœdus cum Diabolo est præstigosum.*
- 3 *Magi ex proposito peccant.*
- 4 *Lamiæ per dolum à Diabolo decipiuntur.*
- 5 *Theophrasti Paracelsi verba.*
- 6 *Diaboli studium.*
- 7 *Nil violentius Dæmonis impetu.*
- 8 *Tertulliani verba.*
- 9 *Lamiæ in perpetuo tremore & timore viuunt.*
- 10 *Errantis nullus consensus.*
- 11 *Lamiæ errant & melancholicis vexantur morbis.*
- 12 *Vbi est caput melancholicum, ibi Diabolus habet præparatum bal-
neum.*
- 13 *Lamiæ similes sunt furiosis & dormientibus.*
- 14 *Secunda differentia Magorum & Lamiarum.*
- 15 *Tertia differentia Magorum & Lamiarum.*
- 16 *Historia de studioso quodam.*
- 17 *Petri abiuratio confertur cum abiuratione Lamiarum.*
- 18 *Lamiarum confessio spontanea absq; indicijs legitimis nullius est
momenti.*
- 19 *Lamiæ si impossibilia fatentur non puniendæ.*
- 20 *Secus si possibilia, quo casu concremandæ.*

B

21 Lamia

21 *Lamia Sortilegijs & Magicis artibus homines & iumenta interficiens, transit in castra Magorum & Veneficarum.*

In præcedente libro ca. 2. posui formam execrabilis horribilisque confœderationis Magorũ cum Diabolo, quam minimè fictitiã esse, sed reuera fieri ex libris Magorum eorumq; confessio- nibus, quæ in tabulis Iudiciorum forensium conscriptæ habentur, constat. Iam restat, vt videamus, an etiam vetulæ illæ rudes, quas Lamias nominamus, eiusmodi confœderationem cũ Dæmone ineant. Et sanè fœdus hoc præstigiolum esse, phantasmate aut imaginatione, vel phantastico præstringentis spiritus corpore fallaciter apparente: vel neruis opticis seu visorij indita subdolè, quam Satan vult, sepcie, commotis huc humoribus & spiritibus idoneis: vel sibilo, susurro aut murmure in organis auditus, vitiatæ formis imaginĩ respondente, spiritus maligni arte excito cõstatum stabilitumq; ac inde nullius esse ponderis, facilè cognoscitur: potissimũ si vtrumq; & Magorũ & Lamiarũ fœdus inspiciatur. Nam primò Magi & Venefici ex proposito & deliberatione ex illicita curiositate moti, cum corpore & anima se Diabolo vouent, idq; vel iureiurando, vel chirographo proprio sanguinæ scripto polliceri coguntur. At Lamia seu Vetulæ illæ rudes à Diabolo dolo circumveniuntur, vi, metu compelluntur, errore & ignorantia inducuntur ad fœdus hoc præstigiolum. Hinc Theophrastus Paracelsus in Tract. de Maleficis c. 22. spiritus, inquit, in somnijs lamias docent ac instituunt, vt hoc vel illud efficiant, & tam multa somnia ascendentes ipsis suggerunt, vt quis per illa Doctor Magiæ fieri possit. Quid autè grauius Lamijs accidere potest, quàm Dæmonis tentatio, cui nec voluntas deest, vt totum terrarum orbem seducat, neq; diligentia, quia alium actum non habet: neque technæ artesq; quibus circumuenire, fallere, decipere, non modò fœminam, sed constantissimum, prudentissimumq; quemque hominum potest.

potest. Si vim spectes quæ maioris rei impetus est, q̄ repelli non 7
 potest. l. 2. D. quod met. caus. Quid autem dæmonis impetu vi-
 olentius? quo cum repentinos & extraordinarios animæ infli-
 gat excessus, vt inquit Tertullianus, primùm mentē harum mu-
 liercularū ita subiugat, captiuamq̄; ducit, teste concilio Ancy-
 rano, & D. Augustino, de ciuit. Dei li. 2. c. 10. vt credant ei quod
 nec est, nec esse potest, deinde corpus vniuersum ita obsidet, vt
 contra corporis naturam moueatur: deniq̄; linguam earum sic
 occupat, vt non nisi quando vult ipse, nec aliud quàm q̄ ipsi pla-
 cet, cloqui possint. Suppetit illis, ait Tertullianus, ad vtramq̄; 8
 substantiam hominis lædendam subtilitas & tenuitas sua mul-
 tum spiritualibus viribus, quas vel eò magis attendere debem⁹
 in hac quæstione, quòd & invisibiles & insensibiles in effectu
 potiùs quàm in actu appareant, eodem teste in Apologet. cont.
 gent. cap. 22. Quid dicam de metu & timore an non misera hæ 9
 mulierculæ in perpetuo tremore & timore vivant. Nam & præ-
 sentia mala quibus premuntur ac exercentur paupertatem, o-
 dia hominum, calamitates, vel se mentitur immisisse, vel et-
 iam Deo permittente immittit, vel ita delusis earum sensibus
 imprimat, vt licet nihil eorum patiantur, tamen quasi perpe-
 tiantur doleant, vt aut amolitionem eorum ostentans, aut suc-
 cessuum meliorum spem iniiciens, fidem ac obsequium mi-
 sellis extorqueat. Hic est certè illatus timor. Timor autem &
 tristitia quædam est. Omnes enim ex malo æquè timemus, si
 immineat, vt affuturum: & dolemus, si præsens iam sit, & lædat.
 Nam quod lædit, naturæ contrarium, ac voluntati est. Quicq̄d
 autem fit occasione alicuius involuntarij, involuntarium & est
 & dicitur l. 8. D. ad l. Rhod. Restat error & ignorantia. Cla- 10
 rum autem est, errantis nullam esse voluntatem, & ignoran-
 tis nullum consensum. l. 15. D. de iurisdic. omnium iudicum.
 Quin & hunc inuito similē esse l. 26. de Reg. iuris. & furioso l. 12.
 D. si certum petatur, cui parcitur in omnibus. Lamias autem 11

errare inde constat, quò in tantam mentis alienationem incidant Diaboli ludibrijs, vt nesciant quid agant, oculiq; earum ita perstringuntur, vt scilicet videant credantq; quod non est.

¹² Melancholicis enim morbis vexantur. Vbi autem est caput melancholicum, ibi Diabolus habet præparatum balneum. Imò

¹³ Lamiarum passiones non absimiles sunt dormientium & furiosorum actionibus. Furiosum autem & dormientem pacisci non posse manifestum est omnibus, cùm eorum voluntas nulla sit l. 5. & 40. D. De Reg. iuris, nullus item consensus l. 2. C. de contrah. empt. sed per omnia & in omnia absentis & quiescentis loco habeatur l. 2. §. penult. D. De iure codicillorum l. 1. §. furiosus, ibi, si quis dormienti D. De Acqui. possess. & mentis ad omnia cæcitate laborent vt Cicero loquitur in 3. Tuscul. quæst. Cùm itaque Lamia dolo circumuentæ, vi coactæ, metu compulsæ, errore inductæ in hanc credulitatis temeritatem inciderint: profectò nec hoc obijci miseris poterit, quod in contractibus attenditur, quæ ab initio sunt voluntatis, ex post facto fiunt necessitatis l. 5. C. de Oblig. nec illud quod in hæresi, delictum hoc sola voluntate, & in mente committi c. excommunicamus §. credentes de hæret. Bal. in l. si quis non dicam. C. de episc. & cler. & alij doctores. Nam vbi nullus est contractus, ibi nec contractus initium: vbi verò dolus, vis, metus, error, ignorantia, ibi neque voluntas, vt dixi supra, neque consensus esse potest: quare nec hæreseos, nec alterius delicti, quod à solo animo pendet, suspicio, aut poena. Secundò Magi & Venefici artem Diabolicam ex libris Magicis & à præceptore Diabolo, alijsq; Magis discunt, vt carminibus, ritibus solennibus, Characteribus, figuris rebúsue alijs, dæmonem in eum finem evocarent, vt ad postulata vel voce, vel nota, vel quocunq; alio modo respondeant, opúsve aliquod præter & supra naturæ ordinem perficiant. At Lamia nullas artes norunt, libros nec præceptores habent vel quærunt, sed Diabolus sese insinuat apud illas

quas.

quas suspicatur aut propter credulitatem nimiam, aut ætatis senilis stuporem, aut naturæ melancholicæ tristitiam, aut ex paupertate vel perpeffa iactura desperationem, fore obsequentia suæ deceptionis illationisq̄ue organa, vt earum phantasiâ varijs possit simulachris præstringere. Tertiò Magi chirographo proprio sanguine scripto Diabolo se obligant, Dæmonem secum in annulo vel cristallo circumferunt, & deniq̄ue corpus ac animam Diabolo vouent. At Lamia horum nihil præstant, à nulla auditum, quòd chirographum dederit &c. Imò ferè omnes antequam exuruntur inuocant æternum Deum, ipsiusq̄ue implorant misericordiam, & sæpè etiam testem suæ innocentia appellat, sanguinarijs præsidibus ad cœleste tribunal citatis. Iam rogo, quum se iuxta vestrum decretum Diabolo emanciparint, vnde vlla respiscencia? non à Satana: astutior enim est, quàm vt secum pugnet: ergo à Deo. Si itaque Deus agnoscit & recipit animam, quur tu Prætor vsque adeò inclementer agis, quum nulli iniuriam fecerint, vt corpus repudies, maximè quum in tuo non deliquerit foro, & tibi nullum in diuino iudicio relinquatur tribunal? vt ait VVierus cap.24. De Lamijs. Piè & rectè fecit Lutherus qui studiosum 16 quendam, qui varijs desperationis ex paupertate insidijs adactus, animam suam tradidisset Satanae, ad præscriptum diem ab eo possidendam, deduxit in templum, & cum pijs aliquot viris pro ipso Deum orauit, seruauitq̄; afflicti hominis animulam. Eadem ratione quoque procedendum esset cum Lamijs & miseris illis anubus à Satana seductis. Perpendatur quæso 17 exemplum Divi Petri, non solum abnegantis sed etiam licet mox præmoniti Christum Dominum suum abiurantis. An nõ ad simplicem ancillæ & famulorum interrogationem ter negare cum iuramento herum maius est peccatum, quàm si Lamia flexuosis Satanae persuasionibus excæcata, similia committat. An non illud grauius, quod tantus Apostolus commi-

sit, quàm quod vulgaris & infirmus peccator. At, hæc ad D. Pe-
 tri Apostoli exaggerandam abnegationem non adfero, sed ad
 reprehendendum eos qui proprijs viribus tantùm adscribunt,
 & non diuinæ soli gratiæ quò minus in singulas horas, imò mo-
 menta nomen Christi abiurent: Deinde etiam, quod sicuti Pe-
 trus suæ pœnitentiæ interuentu consecutus est misericordiam,
 ita & Lamia & nos omnes mortales impetrare queamus à Deo
 delictorum remissionem, quamuis semel atque iterum defece-
 18 rimus. Vt piè VVierus cap. 24. de Lamijs scribit. Sed quæro.
 Vnde hoc, quòd pactum Lamia cum Dæmone conflagant, tibi
 constet? Nonne ex propria stupidarum delusarumque anicula-
 rum confessione. At, quæ fatentur, vel faciunt coactè, vel spon-
 tè. Si spontè, & quidem nullis præcedentibus legitimis iudicijs,
 quæ in ordinatione Carolina recensentur, tunc confessio est
 mutila & nullius momenti, quia cruciatibus torturæ intolera-
 bilibus expressa. Quid autem periculosius, quàm in Diabolicis
 negotijs sine maleficij patrati testibus, pendere saltem ex con-
 fessione anus dementatæ, per vim expulsa? Sileres haud dubiè,
 si vidisses oleum tibijs illatum infundi feruens, candelis arden-
 tibus torreret axillas, & infinita summæ barbariei & immanita-
 tis tormenta exerceri in decrepitas vetulas, sicut nos in infanti-
 19 bus, partim etiam dimissis ob innocentiam ex nostro patrocini-
 o, spectauimus. Si spontè aut impossibilia fatentur, vti per
 aërem volasse, in bestias fuisse transmutatas, & similia, & hæc
 20 confessio quia versatur circa ἀδύνατον non potest puniri. Aut fa-
 tentur possibilia, vt, se homines & iumenta sortilegijs & magi-
 cis artibus interfecisse, tunc absque vlla dubitatione sunt con-
 21 cremandæ. Et sanè in hoc casu non nego eas cum Diabolo cõ-
 spirasse: nam tunc in castra Magorum & Veneficarum transe-
 unt & Lamiarum nomen amittunt appellanturq; Veneficæ.

CAPVT